

PRACA W CYWILIZACJI SOLIDARNOŚCI - cykl sympozjów organizowanych z okazji 35 rocznicy powstania Solidarności i 25 rocznicy restytucji Samorządu Terytorialnego RP, organizowanych w ramach VI Dni Kultury Solidarności.

Sympozjum Pierwsze: Stalowa Wola

Solidarność, to ostatnia Polska konfederacja obywatelska, która doprowadziła do powstania pierwszego pod panowaniem sowieckim niezależnego i samorządnego związku zawodowego oraz rozpoczęła pokojowy proces likwidacji komunizmu w krajach Europy Środkowej i Wschodniej, wykonując funkcje ogólnonarodowego ruchu praw człowieka, upominającego się o godność i wolność ludzi pracy i tworząc autentyczną wspólnotę wartości, ufundowaną na etyce solidarności. Zapomnianym, a w istocie najważniejszym motywem tego ruchu społecznego **była wola przywrócenia sprawiedliwych stosunków pracy**. Zatem wypada doprecyzować, że Solidarność nawiązując do tradycji staropolskich konfederacji obywatelskich, podjęła problem niesprawiedliwości ustroju pracy w Polsce pod panowaniem sowieckiego komunizmu i jako swoisty ruch egzekucji praw człowieka upomniała się o godność człowieka w stosunkach pracy, podejmując także ogólnonarodową debatę na temat konieczności tworzenia nowego ustroju społeczno-gospodarczego w Polsce.

Solidarność powstała w związku z duchowym i społecznym poruszeniem, jakim był wybór kard. Karola Wojtyły na Stolicę św. Piotra i w konsekwencji pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny papieża Jana Pawła II w roku 1979 roku. Zaproponowany przez Jana Pawła II język i propagowany w jego pedagogice społecznej system wartości religijnych i narodowych stał się autentycznym twórczym odnowionej etyki społecznej – „etyki solidarności”, która żywiołowo zaczęła kształtować treść i formę solidarnościowej konfederacji w pierwszym okresie jej działania w latach 1980-1981 i zainicjowała społeczną i naukową debatę o potrzebie tworzenia nowego, zrodzonego z ducha doświadczonej w tym czasie „kultury solidarności” ustroju pracy. Kulminacją tej oryginalnej, „konfederackiej” debaty stanowił przebieg I Zjazdu NSZZ „Solidarność”, który odbył się w Gdańsku-Oliwie jesienią 1981 roku. Najważniejszym głosem w tej debacie od strony merytorycznej, był głos i stanowisko duchowego przywódcy tej Konfederacji, ojca św. Jana Pawła II. W roku 1981, mimo dramatycznych okoliczności zamachu na jego życie i stanu zdrowia, Papież napisał i zaprezentował światu swoje stanowisko w tej debacie w encyklice „Laborem exercens”.

Dzisiaj po 35 latach od tamtych wydarzeń chcemy powrócić zarówno do tej chwalebnej historii naszego Narodu, aby odzyskać ją dla naszej wspólnotowej kultury pamięci, ale także aby zainspirować się nią do podjęcia nowej pracy społecznej nad kształtem nowego, narodowego ustroju pracy. Dlatego sympozjum stalowowolskie oraz kontynuujące to zadanie sympozjum krakowskie odbędzie się w ramach działalności Karty Solidarności - instytucji życia społecznego powołanej do istnienia w celu odnowienia polskiej kultury solidarności, w szczególności na polu twórczej przedsiębiorczości i samorządności obywatelskiej. Postulowany przez twórców i organizatorów Karty

Solidarności nowy ustrój pracy Rzeczypospolitej Polskiej powinien stać się społecznym projektem zmiany warunków tworzenia i zarządzania polityką naszego państwa w odniesieniu do wartości duchowo-kulturowych i ekonomicznych pracy człowieka - postrzeganej zarówno w wymiarze indywidualnym, osobowym, jak i społecznym. Naszą debatę o pracy człowieka inaugurujemy w Stalowej Woli, w przeddzień Międzynarodowego Dnia Praw Człowieka. Chcemy także w ten sposób przypomnieć i zademonstrować opinii publicznej, że prawo do pracy jest jednym z najważniejszych praw człowieka, a sama praca stanowi istotną wartość konstytucyjną, której ochrona i urzeczywistnienie w polskim ustroju pracy w niczym nie nawiązuje do ideałów, dla których powstała Solidarność, i które propagował w swej pedagogice społecznej i narodowej św. Jan Paweł II. Poddając ocenie i wskazując na potrzebę zasadniczego przewartościowania relacji między pracą a gospodarką, chcemy odwołać się do tych źródeł moralnych i intelektualnych, które kształtowały początki naszej Solidarności w latach 1980 - 1981. Chcemy w tych poszukiwaniach oprzeć się na fundamencie etyki solidarności, której zasady i normy postępowania kształtowały się w tamtym okresie, znajdując wyraz w refleksji teoretycznej zarówno Jana Pawła II, jak i filozofów księdza Józefa Tischnera i Mirosława Dzielskiego. Ożywienie intelektualne tamtego okresu znajduje potwierdzenie w wielu opracowaniach i publikacjach dotyczących organizowanych w tym czasie konferencji naukowych i podjętych debat społecznych. W naszej „retrospektywie” nie może zabraknąć nawiązania także do tych źródeł naszej kultury intelektualnej, które nie tylko pozwalają rzucić inne światło na czas Solidarności lat 1980 - 1981, ale niestety jakże często wskazują na koniczność powrotu do tamtych „nie odrobionych lekcji” naszej historii.

Symposium stalowowolskie otwiera także nową, stałą Kampanię Społeczną Pro Publico Bono, która - poprzez Kartę Solidarności - będzie służyła zarówno przeprowadzeniu możliwie szerokiej jak i bezpośredniej debaty społecznej p.t. „Laborem exercens - Praca w cywilizacji solidarności”